

Mimorealita

hudba a text: © Tomáš Klus

♩ = 120

1. Jsou vě-ci, kte-rý ni-kdy ne - pře - ko - nám. Jsou vě-ci, na kte-rý bu-
Sta-lo se, sta-lo a zas mů - že se stát. Ži - ju tu po - pr - vý a
2. Jsou slova, kte-rý prostě nej - dou vzít zpět. Slo - va, co o - brá - tí ti
Sa - ma víš dob - ře, že to ne - u - mím vzdát. Zas bu - de líp, prý sta - čí

-du vždycky sám. No tak se ne-zlob, ma - mi, je to jen zlý zdá - ní.
ne-smím se ptát, ku - dy že ces - ta ve - de k vysněným cí - lům, jak
na - o - pak svět. No tak se ne-zlob, ma - mi, je to jen zlý zdá - ní.
jen vy - tr - vat. Člo - věk si vel - mi snadno do - sáh - ne na dno, ale

1. Ži - ju, jsem zdrav. Na chví - li bez dobrejch zpráv.

ne-ztra - tit se a ne-zra - nit se.
mu - sí se rvát. a pak s hr - dos - tí vstát.

Refr. Že trošku bloudím mi - mo - re - a - li - tou, že li - di v běžném světě še - di - ví jsou.

Už tak nějak tusím, že to ne - bu - de snad - ná ú - loha, mít mě za sy - na.

Lampu zha - sí - náš, jdeš spát a zítra za - sě na šestou.

A i když pr - ší, mu - síš vstát, já mám tě, jsi můj kus ne - be.